

MƏKTUBİ-MƏNZUMƏYİ-ƏHALİYİ-ŞAMAXI

Əssəlam, ey əhaliyi-zişan!
Ey olanlar bəla oxuna nişan.
Nə bəla? Cəhlü dərdi-nadanlıq,
Ey tutan cəmini pərişanlıq!
Neçə müddətədi kim, Həsən bəyi-zar,
Hüsni-tədbir ilə o fəxri kibar,
Öz qədimi lisanımızda həman
Qəzetə çapını edib ünvan.
İzn hasil qılıbdı dövlətdən;
Biz gərək dəm uraq səadətdən.
Özünə kərçi yoxdu fəidəsi,
Leyk var xəlqə feyzi-zaidəsi.
Feyzi-əvvəl budur ki, müxtəsəri,
Yetirir ol cənab hər xəbəri.
Oluruq hali aləmə-vaqif,
Bu bizə bəs deyilmi, ey arif?
Feyzi-sani budur ki, hikmətdən,
Şərh edir kəsbdən, ziraətdən.
Əkibən elm toxmunu o cənab,
Məzrəi-aləmi edir sirab.
Ol bizə bir səhabi-rəhmətdir,
Baisi-abruyi-millətdir.
Gərçi hər dildə var qəzetlər çox,
Bizə ondan və leyk fəidə yox.
Bilmirik rus, ya firəngi dili,
Hər dilin rənzini öz əhli bili.
Bizdə yox rus, həm firəngi səvad,
Olmuşuq türki, farsiyə mötad.
Onu da hiç bilmirik kamil,
Əksəri-xəlq əvamdır, cahil.
Pəs "Əkinçi" bizə münasibdir,
Qiyməti yaxşı, mali-kasibdir.

Pəs "Əkinçi" cəlalımızda bizim,
Baisi-ibtihalımızdı bizim.
Səy edin, ey güruhi-niksifat,
Etməsin ta bizim "Əkinçi" vəfat.
Sonra göydən əgər yenə İsa,
Edə bilməz o mürdəni əhya.

"Əkinçi" qəzeti, №13, 23 iyun 1877-ci il.